

БЛАГОВѢСНИК

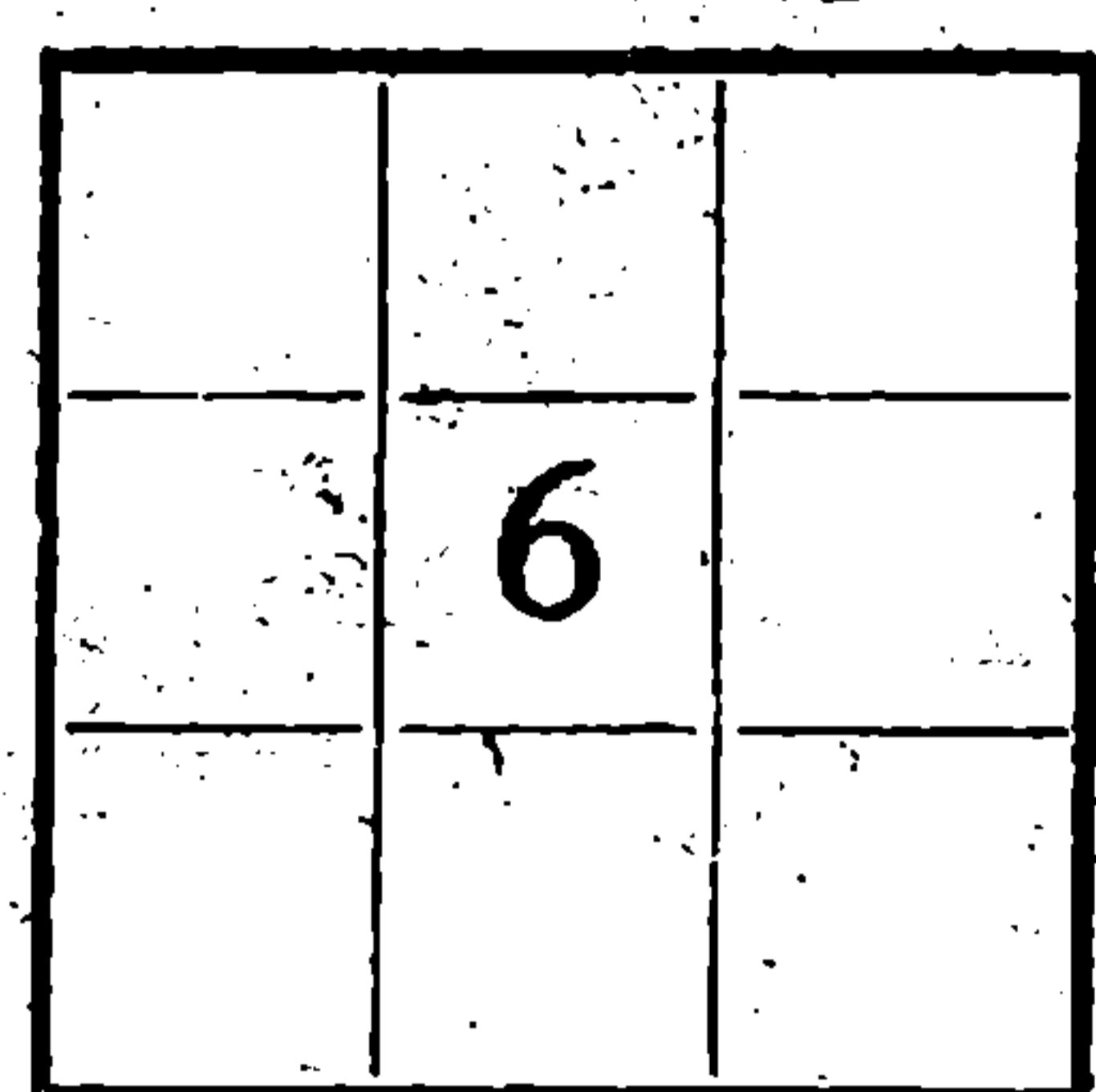


РОЧНИКЪ XI.
РОКЪ 1931.

ДЕЦЕМБЕРЪ
ЧИСЛО 12.

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИ-
ЛІЯ ВЕЛИКОГО, РЕДАКЦІЯ И АДМИНИ-
СТРАЦІЯ ВЪ УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ Ч. 54.

Ча́горо́ду 50 КЧУ това́ромъ доспа́не той,



Хто розвяже сесю ражуякову задачу и замовить даяку серію изъ низше наведеныхъ рѣчей. При розвязъ сеъ задачъ можна ужити чисель лишь вѣдъ 2 до 10 такъ, що бы suma всѣхъ напрямобъ дала число 18, а на рогахъ (углахъ) мають бути непаристъ числа.

Задача, правильно развязана буде оголошена.

- | | |
|--|------|
| Серія ч. 14. 4 метри бѣлого полотна на простирала | Кч. |
| (верени) Ia 150 цм. шир., и 3 ручники | 49— |
| Серія 27. Патентове жельзко до прасованя (бигляйсъ) „Реноў“ 3 мин. роботы | 19— |
| Серія 30. Обрусъ (скатерть) 140×140 цм. и 6 серветъ | 19— |
| Серія 31. 5 метр. сильного войскового полотна на бѣлизну | 19— |
| Серія 37. Выправа (приданемолодоѣ) Ia.: 16 м. канафасу 120 цм.
(полотно на парны), 16 м. пирникъ 120 цм., 4 м. простирала 150 цм., дамашковъ покрывала на 2 постели,
и на стôль, 8 м. полотна на матерацы 120 цм., 6 м.
полотна (шифонъ), 3 ручники, 3 стирки до вытираня
посуды, 6 хустокъ до носа, 1 обрусъ все лишъ | 470— |
| Серія 47. 10 м. остатки (рештки) рѣжноѣ материѣ и сукна | 39— |
| Серія 66. Обрусъ 140×140 цм., малюнокъ для окрасы стѣны въ кухни, 2 м. рѣжныхъ окрасъ въ кухни друкованныхъ, 1 м. рѣдкого полотна, 120 цм. потрѣбного при вышиваню рѣжныхъ квѣтокъ на полотнѣ (штруксъ) | 49— |
| Серія 71. 2 окрасы стѣны въ комнатѣ або въ кухни, 75×50 цм.,
1 покрывало на стôль, 1 ручникъ, 1 шкатула на гребень и 1 шкатулка на щѣтки (кефы) всюо лише . . | 19— |
| Серія 74. 5 метр. покрѣвця 65 цм. | 49— |
| Серія 79. 3 м. материѣ на мужеске платя дуже добр. якости Ia | 59— |
| Серія 81. 4 м. тяжкого, тревалого покрѣвця | 49— |
| Серія 83. „Impr “ дуже добре средство до консервованя подошвы (талпы); подошва намазана симъ средствомъ не нищиться. 1 фляшка | 9— |
| Серія 88. Ручка до писаня зъ патентованымъ системомъ до наповнюваня єъ черниломъ (тинтою) зъ значкомъ „Vardo“ и 5 золотыхъ перъ | 19— |

Если кому рѣчъ не любиться, ради вымѣнямо. За посылку га-

рантусмо и за якость товару. Жто заплатить гропъ впередъ, дбстано
дарунокъ въ цвнъ 12 Кч. Взоры высылаемо даромъ. При замовленю про-
симо адресовать такъ: Техtil. podnik Petr Raichl, Rokytne k, р. Velky Dřevic.

OUTDOORS

ДУЖОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, адміністрація, експед..
Видавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.

Декемвръ 1931

Предплата на цѣлый рѣкъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
пѣкъ дол. — Одно число 1 Кч.

Число 12.

ВЫХОДИТЬ 1-ГО КОЖДОГО МЬСЯЦЯ

РÔЧНИКЪ

ХІ.

Память 1500 лѣтъ Собора Ефезскаго.

Впр. Клирови и благочестивъ вѣрникамъ богоспаси мѹж
епархіѣ Мукачевскогъ и Няшевскогъ миръ и спасеня вѣдъ
Господа архіерейскимъ нашимъ благословеніемъ.

Конецъ.

А Римськѣ епископы всегда сповняли имъ принадлежну задачу. Мы сьогодня всѣ можемо бути свѣдками, якъ теперѣшній Римський Отець Пій XI. въ своїмъ тогорѣчномъ посланю о плеканю дѣтей, осуждає кривъ назоры вѣдносящъся до того предмета. Вонъ на основѣ св. Письма и устного Переданя ясно доказує, що дѣтина въ першой черзѣ припадає родичамъ. И для того родичъ мають не лише обовязокъ, але и право, щобы свою дѣтину такъ выплековували, якъ то ихъ учить св. вѣра. Школы мусять бути продовженнямъ плеканя родичовъ и для того въ школѣ дѣти мусять плекатися въ такомъ напрямку, въ якомъ ихъ плекали ихъ родичъ.

Въ послѣднѣмъ своѣмъ посланію эъ 31. дециембра 1930. р. зновъ говорить св. Отець цѣлому свѣту на основѣ св. Письма и устнаго Переданія о Тайнѣ супружества. Св. Отець ясно говорить всѣмъ: „що супружество є договоръ мѣжъ христіянами, Тайна НовогоЗавѣта. Цѣль супружества є народженія и плеканія дѣтей, а на другомъ мѣстѣ взаимна помочь, лѣкъ противъ похотей плотскихъ“

Найострѣйше осуждає св. Отець всѧ блуды, котрѣ противляѧт-
ся постановленїй вÔдъ Бога цѣли супружества.

Однакъ ясно говорить св. Отець о свойствахъ супружества.
Супружество є едине и нероздѣльне. Дуже серіозно возвышає св.
Отець всѣ державнѣ влады, щобы помогали Церквѣ въ боротьбѣ
за чистоту св. Гайнї супружества.

Се посланя св. Огця подають не только католицькъ, но та-
кожъ и некатолицькъ, а навѣть и жидовскъ новинки.

Дорогъ во Христѣ!

Мы є дѣти католицькоѣ Церкви Восточного обряду, прав-
дивѣ, законнѣ наслѣдники тоѣ св. Церкви Восточної першихъ хри-
стіянськихъ вѣкѣвъ, котра ще не познала розлуки мѣжъ Во-
стокомъ и Западомъ, коли риза Христова ще не була роздерта,
коли ще цѣлый Востокъ бувъ въ єдинствѣ зъ Престоломъ Петро-
вымъ, и признававъ епископа Римського такъ, якъ його мы сього-
дня признаємо, видимою головою св. Церкви Христової. Величаймо
Пресвяту Богородицу прекрасными пѣснями нашего Богородично-
го обряду такъ, якъ Єсъ славили и величали св. Отцѣ першихъ
христіянськихъ вѣкѣвъ, якъ Ю величають нашъ церковнѣ книги,
котрѣ є однаковѣ зъ книгами нашихъ вѣddленыхъ братовъ. Посы-
лаймо частѣйше до неба тулу прекрасну коротку молитву: „Пре-
свята Богородице спаси насть!“ Прибѣгаймо часто підъ покровъ
Пресвятої Богородицѣ и проਸьмъ Єсъ про свои потребы и нашихъ
епархій, а особливо въ сѣмъ роцѣ проਸьмъ Єсъ, щобы черезъ єв
просьбы нашъ вѣddленъ братя, котрѣ зъ нами славлять Пресв. Бо-
городицу: Приснодѣву и Пренепорочну, чимъ скорше зєдналися и
щобы въ єдинствѣ св. вѣры провадили зъ нами разомъ боротьбу про-
ти многочисленныхъ новыхъ фальшивыхъ наукъ, котрѣ двигаються
и въ теперѣшній часъ проти Бога и Пресв. Богородицѣ. О, якбы
нашъ вѣдъ насть вѣddленъ братя могли увидѣти и признати, якъ
то увидѣли и признавали св. Огць вселенського собора въ Ефесѣ,
яке стараня провадить Епископъ Римський за всѣ церкви, тодѣ бы
мы всѣ разомъ зъ св. Кириломъ отверто передъ цѣлымъ свѣтомъ
говорили: „Боронителю св. вѣры: Св. Отче! Мы всѣ мусимо дер-
жатися Тебе, якъ члены держаться своєї головы. Вѣдъ кого дру-
гого маємо проситися, що намъ треба вѣрувати и що робити?! По-
читати мусимо того, котрый має власть насъ напоминати и направ-
ляти насъ, водити нами, насъ розполагати, вѣдъ грѣховъ розрѣшати“. Молѣмся на намѣреня особливо тогу милу молитву до Пресв. Бо-
городицѣ: „Богородице Дѣво радуйся!“, котру молитву — якъ свѣд-
чить св. Атаназій — ангельськѣ зборы непрестанно повторюють на
небѣ. Молѣмся колька разъ черезъ день, щобы спасла насъ вѣдъ
нынѣшнихъ злыхъ, фальшивихъ наукъ. Вѣдъ наукъ большевиковъ,
котрѣ беруть на свои уста найсвятѣйше имя Ісуса и смѣють гово-
рити, що Ісусъ Христосъ бувъ комунистомъ, що страхъ и выго-
ворити. Молѣмся, щобы Вона сохранила насъ вѣдъ наукъ другихъ

ложныхъ пророковъ: адвентистовъ, суботниковъ, салвистовъ и всякого рода шизматиковъ, котрѣ погорджують наукою св. Матери Церкви.

Коли молимося до Богородицѣ, памятаймо на Тайну воплощенія Сына Божого, котра є и Тайна Материнства Божого Пресв. Богородицѣ. И разомъ зъ Пресвятою, Пречистою и Преблагословенною нашою Богородицею завсегда Дѣвою Марѣю кланяймося Тому, Котрый для насъ и для нашего спасенія стався чоловѣкомъ и Которому най буде всяка слава, честь и поклѣнъ зъ безначальнымъ Єго Отцемъ, Пресвятымъ и животворящимъ Духомъ, нынѣ и присно и въ вѣки вѣковъ. Амѣнь.

† Дръ. Діонізій Нярадій,
епископъ Крижевський,

† Петро Гебей,
епископъ Мукачевський,

† Павелъ Гайдичъ ЧСВВ.,
епископъ, ап. адм. Пряшевський

Ужгородъ, 25. мая р. 1931.

Найважнѣйша наука.

Одинъ зъ найбѣльше ученыхъ Андрей Амперъ, славный математикъ, членъ францускої Академії Наукъ, ректоръ Університету и проф. одної изъ Колегій умеръ въ 1836 р. Вонъ бувъ добрымъ католикомъ. За житя николи не занедбувавъ своихъ христіянськихъ обовязковъ. Кождоѣ недѣлѣ и кождого свята ходивъ на Службу Божу до своеї парохіяльної Церкви св. Стефана, сїдавъ все помѣжъ убогими и простыми людьми и зъ увагою слухавъ св. проповѣди.

„Боже мой — казавъ вонъ часто — що се значать всѣ тѣ наукѣ все те знаня людське, всѣ тѣ мудрованя, тѣ вынаходы, всѣ відкритя и всѣ нашѣ висновки и доказы, надъ якими свѣтъ чудується и зъ якихъ свѣтъ гордиться? Справдѣ, се все марнота надъ марноту!“

„Учися чоловѣче, набувай знаня о рѣчахъ сего свѣта, бо се обовязокъ твого стану, але однакъ дивися на тѣ рѣчи лишь одnymъ окомъ, а друге око звертай заєдно до вѣчного свѣтла. Прислухайся розправамъ и твердженямъ ученыхъ, але тольки Однимъ ухомъ, а друге ухо держи въ поготовлю, щобы приймало натхненя небесного Приятеля. Пишучи, пиши тольки одною рукою, а другою тримайся сильно Бога такъ, якъ дѣтя тримається одежъ своеї матери. Инакше безъ тої осторожности, напевно розбѣшь собੰ голову, о яку небудь скалу“.

Якъ гарно звучать тѣ слова одного зъ найбѣльше славныхъ мужоў тутерѣшніого часу! Таку честь и таку похвалу вѣддає Богу и Його святой науцъ правдиво учсный.

Хто найрѣдше сповѣдається.

Вправдѣ дуже рѣдко сповѣдаються и то не радо люде розпушнѣ, и якъ вони не докладаютъ ще найбѣльшихъ зусиль то и сповѣдь не поможе имъ. Але тѣ, що на своїому сумлѣнню мають неправно набуте добро, себто тѣ, що лихварять, выкористовують людей, ошукують, удають банкротоў, обтягають заслужену заплату бѣдному роботникови, выкористовують высысають силы своихъ ближнихъ, безъ вѣдповѣдноѣ нагороды, утискають и ограблюють вдовъ и сиротъ, крадуть, або загарбують церковне добро и т. д.; зъ такихъ ледвы чи на 50 лѣтъ вертає одинъ зъ жалемъ до Бога. Справджується такъ слово Христове: „Лекше перейти верблюдowi крѣзъ ухопилы, якъ богатому до царства небесного“, и инише слово св. Письма: „Тѣ що хочуть бути богатими, падуть у власть сатаны“, Дальшимъ поясненямъ сього є слова, по якимъ такъ довго не можна увѣйти до неба, доки не вѣддається останнього эле набутого гелера. Тому священникъ не може дати розрѣшеня вѣдъ грѣха несправедливости, якъ каянникъ не хоче вѣддати неправного добра властникови. Набуте черезъ крадѣжъ, рабунокъ, або якимъ іншимъ злымъ способомъ муситься вѣддати, принайменше повинна бути воля рѣшуча вѣддати, инакше нема прощеня передъ Богомъ. — А хочъ такъ рѣдко помириться зъ Богомъ чоловѣкъ несправедливый, однакъ се лучається. Тымъ показує Господь, що Його ласка дѣлає и на серця найтверджѣ. Про одно зъ такихъ навернень може найбѣльше, яке трафилося коли мѣжъ такими людьми писали давнѣше въ американскихъ часописахъ (New-york -Sur).

Разъ сповѣдався дуже богатий чоловѣкъ. Вонъ признався священникови, що найбѣльшу часть свого майна набувъ несправедливымъ способомъ, хочъ сього нѣхто и не додумується. „Але я немаю уже спокою совѣсти, сказавъ богачъ, и хочу одержати розрѣшеня, щобы знову миръ завитавъ до моего серця“. На се сказавъ йому священникъ: „Иди напередъ до дому и порахуй точно, якъ богато несправедливого добра є въ твоїмъ посѣданю. Бо якъ кождый несправедливий центъ не буде вѣданый правному властникови, такъ нема тодѣ прощеня, нѣ на сѣмъ, нѣ на томъ свѣтѣ“.

Чоловѣкъ пойшовъ, числивъ, рахувавъ богато днївъ, тогды прѣйшовъ знову до священника и вызнавъ цѣлковито свои грѣхи. А зна-

комъ щирого наверненя було се, що вонъ сповѣдникомъ своюому передавъ велику суму $5\frac{1}{2}$ миліоновъ долларовъ (понадъ 170 мил. Кч). „Возьмѣть чесный Отче тѣ грошъ и передайте ихъ властямъ, що бы ихъ обернули на добро цѣлого краю“. Священникъ взявъ грошъ и передавъ контроллерови (державному скарбникови) Helly, а богатый миллионеръ, що теперъ ставъ може беззасобнымъ, одержавъ що хотѣвъ, розрѣшеня. При сповѣдалницѣ тѣ миліоны не бѣльше вартували, якъ вязанка соломы, бо се було добро неправно набуте.

Таке знаходимо лише въ католицькїй Церкви!

Якъ виглядає большевицький рай?

(Листъ селянина, що утѣкъ з є Соловецькихъ острововъ)
(продовження).

Нарештѣ прийшлося побачити и Соловецькѣ муки. Вывезли нась изъ Києва разомъ 1200 осбъ. Прибули мы на Соловецький острівъ 28 мая 1926 року. Напередъ грузили нась на Поповомъ Острівѣ та посадили нась на пароплавъ, и такимъ чиномъ, прибули мы на самый острівъ Соловки. Высадили нась зъ пароплава, поставили нась въ ряды и почали кликати по прозвиску. Насампередъ оголосивъ соловецький катюга, що кого выкличути по прозвиску, той заразъ відповѣдай имя та по батькови. Коли выкликаный не встигавъ відповѣсти, но то уже ишли приклады до праць и то такъ, що ся людина не вставала, а єже уже підносили. Прийняли нась відъ конвоя, поставили въ ряды та почали здороватися. Здоровкалися, ажъ поки стали бѣднѣ невольники зъ ногъ падати відъ утомы, бо такъ мордували б. годинъ. Все непреставали кричати „здра“ та „здра“. Такъ змучили, що не можна уже и вимовити то „здра“, но и пішли киї та приклады поплечахъ. И до того приказують: „васъ сюди привезли не кару відбувати, а житя свое віддати“. Научили здрastуватися. Стало посылати на комисію, — хто якого здоровля. То лѣкарь, — тожъ „соловецькѣ!“ Людина хора, неспособна до праць, а єже ставлять въ Зю, або четверту категорію, кажучи, що здоровля має волове. Тымъ кончилася комисія. На другий день стали призначати до праць, но дякуючи тому, що я мігъ працювати по теслярству, та по столярству, то менѣ на праць було легше, якъ іншимъ вязнямъ, а такожъ що я працювавъ на сухому мѣстѣ, але уроki такожъ давали такъ, що не виконаешъ. Працювавъ я на Соловецькому острівѣ 2 роки, 1926 и 1927. Прийшлося багато надивитися на мукъ нашихъ українцівъ. Въ тѣ роки що були тіль-

ки самъ „верешки“, якъ кажуть комунисты. Всѣ тѣ украинцѣ мали по 10 роковъ и не менше, якъ 8.

Було ще богато чекостовъ и злодѣвъ, але вони мали польги чекостовъ; заняли посады стрѣльковъ та дозорцовъ, а злодѣвъ, — ротныхъ та десяцькихъ. Нашу бѣдну „контр-революцію“ на тяжкѣ працѣ, на лѣсозаготовлю, на погрузку пароплавовъ та виробъ цеглы погнали. Призначають на 10 людей чекоста зъ рушницею и той веде на працю у лѣсъ, чи въ другѣ мѣсця. На вечерю чекостъ не приходить: 2-охъ, або 3-охъ людей розстрѣляє, а решту приводить до дежурного здавати. Дежурный звѣдує: — „А де єще люде, що тольки тыхъ привѣвъ?“ Чекостъ відповѣдає: — „втѣкали, то я пострѣлявъ“. Дежурный каже: — „Жаль, що тыхъ ще привѣвъ и тымъ туды дорога, бо ихъ скоро не буде де дѣвати; ихъ стѣльки на Українѣ, що стрѣляй кождый день по тисячѣ, то не выгубишъ такихъ гадюкъ!“ Після сього команда: „Направо у байракъ!“ А тутъ знову зустрѣчають киями, бо не такъ ставъ, якъ йому треба, та почнутъ молотити ажъ до смерти. Не було такої ночі, щоби не виносили зъ байраку 7 або 10 мерцѣвъ. А отъ скажу, що було зъ тими, кому родина прише грошѣ, бо въ тѣ часы посылокъ на Соловки не пускали, а лише дозволялося посылати грошѣ. Отъ бувъ такий выпадокъ: одного вязня зъ Чернигівскої губернії, Ивана Рябошапку, викликали въ контору. оповѣстили йому, що прийшли грошѣ — 25 карб. Сьогодня оповѣстили, а назавтра розстрѣляли і написали до рапорта, що втѣкавъ. Було ще і такъ: якъ побачили на кому гарну одежду, то уже кінець йому житю, тожъ застрѣлять і одежду заберуть, а людина гола такъ валяється, бо бувъ зъ Д. П. У. наказъ втѣкачовъ не ховати. И тымъ себе каты виправдували, що мовлявъ, „втѣкають“. А на стрѣлянину бувъ имъ дозволъ выданый, якъ мысловцямъ на дикихъ звѣрѣвъ. Після тихъ розстрѣлівъ, коли того, кому прийшли грошѣ, викликають до канцелярії, то вонъ відмовляється вѣдь своїхъ грошей, аби спасти свое житя. Уроки давалися не по силѣ для людини. Мало було такихъ, щоби ихъ виконували. За виконання уроку одержувавъ 800 гр. хлѣба та кварту юшки зъ гнилої рибы, а не виконаєшъ урокъ то одержуєшъ лише 300 гр. хлѣба і менше юшки. Але ранійше, якъ одержати тихъ 300 гр. хлѣба, то вызвать у канцелярію та ззвѣдають, чому не виконавъ уроку. Той, що не виконавъ урока, проситься, доказує, що вонъ зовсімъ хорый, а не має здоровля і тому не мігъ виконати. „Се не оправданя тобѣ, а краще признаїся, що ты ходивъ та дармувавъ, щоби всѣ такъ працювали і ро-

били на збитки совѣтской владѣ“. И начинають надѣ такимъ бѣ долахою знущатися. Знущаються до того часу, що уже людина и не дыхає. Тодѣ выкидають побитого на дворъ, на морозъ. Той, полежавши на морозѣ та трохи обачивши, лѣзє до конторы, щоби йому дали дозволъ лѣзти до байраку. Коло каждого дежурного мається 2 або 3 посѣпаки, то вонь на нихъ кричить, щоби завели нещасливого до байраку, а тѣ посѣпаки, якъ зачнуть „вести“ то вонь зовсѣмъ лишиться безъ памяти. Може бы я и не вѣривъ, коли бы не выпробувавъ на собѣ. У насъ бувъ урокъ: зробити двои дверѣ, одинъ фольонковѣ, а другъ звичайнѣ — и поставити ихъ на мѣсце. Я не мôгъ виконати, ну и побили мене такъ, що я не мôгъ встати зъ постелѣ тыжнѣвъ зъ четыри. Правда, що за тихъ 4 тыжнѣ не давали уроковъ, бо лѣкарь напоювавъ мене водою, а я самъ не мôгъ уже и напитися. Одежу давали: на зиму скоренкѣ цуравы, що вѣтеръ вѣє, якъ черезъ решето, одну пару шкарпеткѣвъ зъ лика на тыждень. Якъ порвешъ за два днї, то останнѣ днї, чимъ хочь обмотуй ноги, а на урокъ ити треба. Такихъ мукъ не було споконвѣку, якъ выдумали комунистицѣ каты, аби тольки выгубити людей. Се прийшлося бачити на Соловецькому островѣ.

(Продовження слѣдує)

Не хоче ходити до Церкви.

Прийшовъ до насъ листъ одної жоны слѣдуючого змѣсту:

„Много разовъ я наговорюала свого чоловѣка“, ходи зѣ мою ізъ синомъ до церкви Господоњку помолитися. Не можу його никакъ намовити. Жаль менъ було въ серци, бо ужсе давно не бувъ до святого Причастія.

Колько разовъ я його наговорюала, щоби пішовъ до церкви, а вонь завспыїди вбдворкувавъ. А коли бувъ веселый, тогди говоривъ: Жено дорога, можешъ ходити колько тобъ любиться и хлопця собѣ бери, лемъ менъ дай святый спокой“!

„Що маю бѣдна порадити на те. Менъ дуже тяжко, що хлопець пôдростає и часто звѣдується мене: мамо, а чомъ нашъ нянью не ходитъ до церкви?, я щоби не дати элый прикладъ зъ свого чоловѣка дѣтинъ, обертаю бесѣду на щось инише“.

Не думайте, що то легко когось намовити. Тажъ тутъ иде о людске серцѣ изъ котримъ треба помаленьки поступати и неможна на силу — напинти до доброго присилувати. Тому въ такъ тяжкй

справѣ треба обернутися до Господа Бога и щиро просити Господа Бога о помочь.

Маєте малого сынка прикличте його и кажѣть йому: ходи м旤й дорогий сынку молитися за нянька. Чисте серденько дѣтины може дуже много выпросити, а особливо коли розходитися о такъ добру рѣчъ. Вытревала молитва буде выслушана. До молитви треба прилучити и добре слово, бо и воно має свою силу.

Скаже вамъ чоловѣкъ „ходи собѣ колько хочешъ“, а Вы за-звѣдайте його: А ты чому не хочешьъ? Тажъ и ты маєшъ бессмертну душу, котру мусишъ спасти. Тажъ не лишь я сама, але и ты маєшъ обовязокъ зглядомъ Бога.

А скаже вамъ чоловѣкъ „можешъ брати хлопця до церкви“. А вы тогды скажѣть йому: Беру, але завсѣгды боюся, що буде проситися, а нянько чому не пошли до церкви? щожъ скажу дѣтинѣ? А коли буде вамъ выговорювати чоловѣкъ, що немає часу, скажѣть цѣлкомъ просто: тажъ недѣля и свято на те, щобы пойти до церкви, выслушати св. Службу Божу, помолитися и приняти Найсв. Тайни.

На одно прошу Васъ, уважайте, щобы въ тыхъ справахъ не говорити зѣ злостю, бо злость никого не переконає лишь ще больше розсердить.

По друге, не говорѣть йому богато.

По третє, не уставайте въ молитвѣ, а зъ любовію и добрымъ словомъ переконуйте свого мужа.

Пресвяте Серце Ісуса допомогло.

Мене молоду вѣддали за мужъ. Сейчасъ выбухла свѣтова вѣйна. Колько я терпѣня перенесла въ часѣ вѣйны! М旤й мужъ пошовъ заразъ на фронтъ и уже въ першомъ роцѣ вѣйны попавъ у полонъ. Я однаже просила Пресвяте Серце про поворотъ мужа и була выслушана.

Предобрудий Господь обдаровавъ мене пятьма дѣточками. Коли народилося пяте, заразъ по народженю почало плакати. Ходила я зъ нимъ до лѣкарбвъ та ничего не помогало. Дѣтина плакала 3-4 разы на день по двѣ години. Втихала коли засипляла.

Не одна мати менѣ говорила, що сього не выдержала бы, але я знову просила Пресв. Серце о помочь. Говорили менѣ, що то буде держати 12- тижнѣвъ — але держало се сѣмъ мѣсяцѣвъ. Я обѣцала Пресв. Серцю, що якъ мене выслушає и дѣтина буде жити, то оголосу се въ часопису. А ось, нынѣ має уже хлопець чотири роки и є цѣлкомъ здоровый.

Та Богъ ще бôльше терпѣня допустивъ на мене. Захворѣвъ менѣ мужъ. Бôльше, якъ рбкъ лежавъ, такъ, що ничего не працювалъ. Лѣкарѣ не змогли такожъ дати полеки. Просила я Пресв. Серцс ил його здоровля, але въ томъ мене не выслушало. Надойшла смерть, вырвала менѣ зъ дому любого мужа, а дѣтямъ отца. Тогда найменша дѣтinka мала три мѣсяцѣ.

Уже була бы попала въ безнадѣйностъ, але мы далися посвятити Пресв. Серцю Ісуса въ роцѣ 1923. Якъ налягали на мене терпѣня, то я зверталася тольки до Нього о помочь и силу.

Мое положенїе певно розумѣєте. Але я цѣлковито вѣддалася въ опѣку Серцю Христовому, щобы Воно помогало менѣ, щобы я могла добре и побожно выховати свои дѣточки. Надѣюся, що намъ не дастъ пропasti.

Дорогѣ матери, що находитесь въ терпѣнїю, лише такожъ звертайтесь до Пресв. Серця Ісуса, а Воно вамъ тѣ терпѣнїя улекшить, якъ и менѣ. Серцс Ісуса, не опускай сироты и вдовицѣ!

Почитателька Серця Христового.

Мѣсячне намѣреня на мѣсяцъ Децемберъ.

Для членовъ Апостольства Молитвы.

Усуненя небезпекъ кина.

Нищо такъ не дѣлає на чоловѣка якъ те, що входить до його душѣ крѣзъ очи. Такто, що дѣтина видить, то вона и зробить. Дѣтина найбôльше учиться вѣдъ родичївъ того, що видить, що вони чинять. Дивлячися, що другъ чинять дѣтвакъ чинить те и собѣ. Такимъ способомъ дѣтина учиться и ходити, працювати, читати и шити и молитися. Отже, черезъ очи дѣтина може научитися много добра, але заразомъ и много зла. Не даромъ называють очи вѣкнами душѣ. Вѣкнами може вйтити до хижї и свѣтло Боже, може зайти и злодѣй. Такъ само крѣзъ очи до душѣ може зайти свѣтло Божихъ правдъ, але такожъ страшный розбишака грѣхъ.

Звѣдки походять страшнѣ грѣшнѣ гадки у людськї душѣ? Очи пускають крѣзъ себе те, що поганого видять и тою поганю затроюють душу. Тому дуже важнимъ є, щобы чоловѣкъ не позывравъ на такъ рѣчи, що можуть пошкодити його душѣ.

Не такъ то дуже давно повстало кино, де при помочи свѣтла вѣдбиваються передъ нашими очима рухомѣ образы, що представляють рїжинѣ подїї людського житя. У тому кинѣ можна побачити,

якъ на долонѣ рѣжнѣ подѣлъ, чи правдивѣ, чи выдуманѣ. Тѣ образы могутъ бути дуже краснѣ, чеснѣ, поучаючѣ, а могутъ бути нечеснѣ, грѣшнѣ. Можуть тѣ образы поднести душу, а могутъ єсть и зопсувати и знищити.

Кино є особливо поширене по городахъ. Вечерами люде тамъ пливутъ, якъ спрагненѣ по воду. На жаль те, що показують людямъ не завсѣгды есть добре, але навѣть противно, по кинахъ те, що людямъ показують, по бѣльшої части є грѣшне и нечесне.

Кино своими грѣшними видовищами робить великѣ шкоды, особливо межи молодыми. Нынѣ уже вырахували, якъ много уже малыхъ дѣтей пустилося на крадѣжъ, на розбишацтво, на розпусту, якъ разъ черезъ то, що такѣ рѣчи видѣли у кинѣ. А ще найгорше, що то такѣ рѣчи въ кинѣ хвалилося и вивиспалося. Небезпека поширеня нечесности черезъ кино є и ся, що кино є досить дешеве и тому, каждый навѣть не дуже богатый може собѣ до нього пойти. Въ кинѣ представленя вѣдбуваються переважню въ ночн旣й порѣ и то дає нагоду для молодихъ особливо, перебувати въ ночь поза модомъ далеко вѣдъ очей родичвъ.

Колиже такѣ небезпеки може принести кино людськимъ душамъ, то молѣмъ Бога, щобы тѣ, що ставлять образы людямъ передъ очи, ставили такѣ образы, на якѣ кожде христіянське око могло бы глянути.

ДѢЖИТА СВЯТЫХ

Заступникъ на мѣсяць Децемберъ.

Преподобного отца Спиридана чудотворца,
епископа Тримифийського.

Тримифийський епископъ св. Спиридонъ бувъ родомъ изъ острова Кипру, находящагося на середземномъ мори. Замолоду пасъ вѣнъ вѣвцѣ; но вѣдакъ найшовши способнѣсть, стався образоватись, стався великимъ любителемъ всѣхъ христіянськихъ чеснотъ.

Отправившия по смерти своеї жоны въ уединене заташя, св. Спиридонъ зачавъ вести житя въ молитвахъ и постахъ, а Господь надѣливъ його уже тогды божественнымъ даромъ творити чуда. Широко рознеслася слава о його праведномъ и богоугодномъ

житю, и житель острова Кипра призвали його на своего епископа. На томъ высокомъ духовнѣмъ становищи трудився ревно, якъ для славы Божоѣ, такъ и для блага своеї паствы.

Пôд часъ никейського собора, що вôдбувся въ 325 роцѣ по Рожд. Хр., собралося було кôлькохъ языческихъ ученыхъ, щобы прислухуватися, якъ будуть радити епископы. Одинъ изъ нихъ почавъ вэывать епископôвъ, щобы зъ нимъ побесѣдували и його пересвѣдчили о правдѣ вѣры Христової. На то вôзвання вставъ св. Спиридонъ и, хочъ не бувъ знаменитымъ бесѣдникомъ, то однакъ простыми и переконуючими словами пояснивъ тому ученому всѣ головнѣ правди вѣры Христової такъ, що въ конці навернувъ його до почитаня правдивого Бога.

Жиючи въ христіянській праведности, св. Спиридонъ дочекався глубокої старости, славивши за житя своimi многочисленными чудами. Черезъ цѣле свое житя бувъ в ôнь надзвичайно милосердnyй и благодѣтельный и не вôдказавъ николи и никому своеї помочи. Съ симъ свѣтомъ разстався в ôнь дня 12-го дециембра 330 року по Рожд. Хр., лишивши по собѣ вѣчну память угодника Божого.

Мѣсячнѣ намѣреня Апостольства молитви на 1932 рокъ.

Январь: Щобы засады, якъ давъ Левъ XIII. и Пій XI. въ справахъ соціальнихъ, щоразъ бôльше поширювалися.

Фебруаръ: Неустрашима непохитнôсть католикôвъ у вѣрѣ.

Мартъ: Набоженst. до Св. Йосифа покровителя св. Церкви.

Апрель: Правдиво христіянське виховання молодежи.

Май: Набоженство до Пр. Д. Марії Царицї Мученикôвъ.

Юній: Мѣжнародный миръ.

Юлій: Мояшѣ заведеня.

Августъ: Товариство вислугуючихъ въ больницахъ.

Септемберъ: Любовь до Креста.

Окtoberъ: Береженя чести ближнього.

Новемберъ: Глубина познання догмату про злуку Святыхъ.

Децемберъ: „Щобы нашѣ умы двигнувъ до небесныхъ бажань“.



Радуйся Свѣте!

Радуйся свѣте! Ликуйте нынѣ
Земля и небо и вся вселенна,
Бо тайны повна зѣрниця денна
Уже засіяла. Облаки синѣ

Золотомъ ткає, свѣть озарає,
Тръвожисть пекло и покоряє.
Радосте радость, якъ Тебе звати,
Святосте святость, Маріє Мати!

Невинна, чиста, чудно зачата
Пренепорочна! Величнымъ хоромъ
Лучъмся дружно зъ небеснымъ дворомъ,
Най вся вселенна въ радость богата,

Поклонъ приносить — славу голосить
Той, котру небо днесъ превозносить!
О повна ласки и благодати,
Якъ небо чиста — радуйся Мати!

Свѣть невечерний, що просвѣчає
Эю высоты сходу всіхъ въ тьмѣ сидячихъ
И въ спи смертной и въ грѣхъ спячихъ,
Самъ Христосъ Богъ нашъ Тя величає.

Мольбъ Твоихъ ради — прощає зрады,
И не поскупить грѣшнимъ вѣдроды!
Щобъ лишъ могли мы все величати,
Тебе, Пречиста Дѣво и Мати!

Божъ доброты языкъ переказати не може.

(Оповѣдання зъ житя одної жиючої монахинї).

(Конець).

Сейчасъ другого дня купила я свѣчку и зачала девятницю. Вѣдправляла девятницю такъ, що кожного дня вѣдмовляла два разы вервицю и въ тѣмъ часѣ свѣтила свѣчку. Такъ перейшло сїмъ днївъ. И зновъ прийшла субота, дня 24-го децембра, на самъ Святый Вечеръ. Напады мои анѣ на хвилину не попустили, а ще бôльше змоглися. На Святый Вечеръ я постила цѣлый день. Вечеромъ хотѣла прочитати собѣ одинъ уступъ зъ св. Евангелія, взяла до рукъ книжку и усѣла на лавцѣ. Наразъ я побачила передъ собою Божу Матерь. Поява Єѣ тревала коротесеньку хвилину. Я кликнула „Марія“ книжка выпала менѣ зъ рукъ и я зачала въ глубокий сонъ, зъ якого не прокинулася ажъ за якихъ 14 годинъ. Було тоды око-ло 9·30 предъ полуднемъ на саме свято Христового Рôздва. Потомъ снѣ я чула сильну утому.

А снivся менѣ въ тѣмъ снѣ гарний сонъ. Менѣ здавалося, що я въ товариствѣ нашого о. Пароха була въ Люрдѣ. Тамъ мы переходили попри ряды нечисленныхъ хорыхъ и дойшли до величавої, чудової церкви. Вѣдтакъ провадили стромкѣ сходы до печери. Мы вступили въ долину и вийшли на ровне мѣсце, де посерединѣ стоявъ малый окружлій басенъ зъ водою. Въ ту воду мене три разы занурили. По третомъ разѣ я чулася дуже легка. Мене положили опосля въ печерѣ у стопъ Марії. Не можу добрati словъ, щоби описати то всьо. Памятаю, що тамъ вѣдбувалася процесія зъ Пресв. Тайнами. Одинъ зъ священниківъ нѣсъ тѣ Св. Тайни. Я тоды була помѣжъ хорыми. Вонь поблагословивъ мене и я нагло цѣлковито подужала. На очи уже добре бачила и болѣ серця уступили.

Вѣдь того Рôздва до днесь не вертали напады анѣ разъ. Що въ снѣ було зазначено — се справдилося въ найбôльшу радость. Вдячна я за се мойому найвишому Панови!

Въ рôкъ опосля.

Въ найвишому степени ущасливлена подужанямъ, хотѣла я додержати обѣтницѣ и вступити до монастыря. Бажаня свое я держала довший часъ въ тайнѣ. Не мала вѣдваги виступити зъ тымъ передъ опѣкунами. Не хотѣла ихъ засмучувати. Якъ въ концѣ имъ се сказала, зробили менѣ закидъ, якого я не сподѣвалася. „Такъ говорили до мене, якъ ты була хора, то мы доглядали тебе, а те-

перь, коли поздоровѣла и мы тебе потребувалибы — ты нась лишаєшъ?“ Однакъ тѣ закиды не були настойчивѣ. Вони довго не тревали. Мои опѣкуны були пôдъ могутнимъ вражѣнямъ моего чудесного уздоровленя.. Вôдчували, що Божому покликови не треба проптивитися. Такъ перейшовъ рôкъ. И зновъ надойшовъ Святый Вечеръ 1922-го року. Я въ ранцѣ выбралася до церкви. Ишла черезъ лѣсъ. На дорозѣ крѣмъ мене никого не було. Наразъ я чогось злякалася. Задержавшися въ походѣ, я закрила руками лицѣ и нехотячи клякнула. Въ ту хвилю почула голосъ: „Дѣтино, не бойся мене!“ Глянула я передъ себе. Побачила зновъ Матерь Божу. Симъ разомъ Вона була въ бѣломъ одїню и не мала пояса. Въ одн旣 руцѣ держала терневу корону поперетикувану рожами, а въ другої лелію. Сумно дивилася на мене. Опосля пôдняла очи до горы. Менѣ здавалося, що тымъ способомъ Вона показує менѣ вартостъ неба. И за часокъ зникла. Того вечера я засвѣтила въ Єсть честь свѣчку. Та свѣчка горѣла цѣлыхъ 14 годинъ, якразъ такъ довго, якъ довго тревавъ мой минувшоробчный цѣлющий сонъ.

Адреса монастиря.

У стараню щоби дôстатися до монастиря я не мала щастя. Зъ першу хотѣла дôстатися до Чина СС. Редемптористокъ въ Рѣдѣ. Пôзнѣйше написала просьбу до тихъ самихъ сестеръ въ мѣстѣ Гарсъ. Та анѣ въ одномъ, анѣ въ другомъ монастирѣ мене не приняли. Дальше пробувала вступили до Згромжденя св. Клявера. Було, що туды особисто сама поїхала. Та не могла тамъ остати, мене мучило вражѣня, що до того Чина я не призначена.

Надойшовъ день 12 мая 1923 року. Була зновъ субота. Се на пôдставѣ досвѣду, день щастя для мене. И справдѣ въ томъ днѣ я дôстала сонъ. Малый четырилѣтній хлопчина небесної красы станивъ передъ мене. Въ нѣмъ я пôзнала Дѣтятко Ісусъ. Сильний блескъ бивъ вôдъ Него. На розложеныхъ рученятахъ державъ Вônъ цѣлый звoй лентъ, а на верхнoй лентѣ виднѣлася напись: „Згромжденя СС. вôдъ Св. Агнеты. Вѣдень. VII Вôддѣль, ул. Вернарда, число 27“. Ся адреса була менѣ зовсѣмъ а зовсѣмъ незнана. И коли я зъ зацѣкавленямъ дивилася на се Дѣтятко, Воно усмѣхаючися, сказало: „Якъ хочешъ бути щасливою, вступи до Сестеръ Св. Агнеты, якъ жиуть у Вѣднѣ, Вôддѣль VII при улицѣ Вернарда, число 27“. Пôсля того я збудилася. И перше, що робила було, що повторила адресу въ голосъ, щоби єсть не забути. Але моя боязнь о се була злишна. Третоѣ ночи зновъ менѣ сниться Боже Дѣтятко

зъ своими адресами. Той самъ сонъ повторювався чесаць сѣмъ разъвъ, що другу нôчъ. Въ семомъ и послѣдномъ снѣ я чула, що молюся бѣля статуѣ Божоѣ Матери и потомъ заразъ надойшошъ милый Исусъ зъ монастырскими адресами.

Довше чекати не могла. Заразъ по томъ послѣдномъ снѣ, таки середъ пôвночи, взяла за перо и написала просьбу о принятія до высше згаданого монастыря. На ковертѣ я умѣстила адресу прислану зъ неба.

Въ недовго надойшла вôдповѣдь. Менѣ бувъ залученый друкованый аркушъ паперу зъ питанями, на якѣ треба було вôдповѣсти. Зъ тымъ аркушомъ я пошла до нашого Отця Пароха. Йому оповѣла свои сны. Зъ початку в ôнъ смѣявся, опосля дуже радо выповнивъ аркушъ и давъ менѣ кôлька добрыхъ вказивокъ. За якийсь часъ мене Сестры приняли. Теперь я є на мѣсцѣ моего призначеня та надѣюся на Бога, що дѣло яке В ôнъ въ моємъ житю розпочавъ, своими богатыми дарами ласкаво ихъ выкôнчить.

Новости

Наверненя до кат. Церкви. На Волынѣ наставъ великий переполохъ мѣжъ „православными“ черезъ поступокъ о. протоерея Табинського, який лишивъ „православие“, повернувъ до Церкви католицькоѣ, стався униатомъ. Перестрашенѣ „православнѣ“ на чолѣ зъ еп. Симономъ зарядили публичнѣ выклятя на о. протоерея Табинського. Бѣднѣ! Недарно выдавъ наверненый публичный листъ до всѣхъ „православныхъ“, де дає причини свого наверненя.

Католицький університетъ въ Пекингу. Мы уже згадали въ нашомъ органѣ, що ОО. Венедикти ни зѣ Злученыхъ Державъ поставили своимъ коштомъ въ Пе-

кингу величавый католицький університетъ. А теперь надходять вѣсты, що китайський урядъ офиціально сей університетъ уже признавъ и надавъ тому університетовъ права універзитетъ державныхъ. Се гарный обявъ прихильности китайської влады до католицької Церкви.

На Евхаристичний Конгресъ до Дублина пойде 6.000 Лицарівъ Кобюмба. Лондонскѣ Лицарі Колюмба замовили въ Дублинѣ на часъ Евхаристичного Конгресу 6.000 мѣсцъ на примѣщення своихъ товаришовъ. Вони всѣ разомъ розтaborятися серед широкого подвѣря, коло школы Христіяскихъ Братівъ.

ЗМѢСТЬ XI-ГО РОЧНИКА:

<i>Оповѣданія:</i>	стр.	<i>Стать:</i>	стр.
Боже провидѣнія	4	Эъ Христовыи Рѣздвомъ	3
Мудро вѣдповѣвъ	7	Сотворене свѣта	4, 19, 39, 52
Ангель	7, 22, 34	Чому треба почитати Г. Бога	11
Вервиця до Преч. Д. Марії . . .	19	Божа вѣчнобѣсть	12
Каждый чоловѣкъ може бути святый	38	Потреба доброѣ пресы	17
Котюзѣ по заслугѣ	44	Почитанія Г. Бога	26
Роботникъ покутникомъ	46	Знакъ св. Креста	29
Злоба людей	50	Въ сороколѣтнѣ роковины Кирило-	
До чого веде зле выхованія дѣтей	55, 70	методійського Апостолату	39
Ревный Христіянинъ	68	Не будешъ мати инишихъ Боговъ	43 61
Покровъ Марії	90	Великденъ	49
Надѣя	92	Послѣдній днѣ Иисуса на землѣ . .	62
Не пожадай	102	Почитанія Преч. Дѣвы	65
Не вѣдкладай поправы	109	Рожницѣ мѣжъ православною Цер-	
Я або Ты	110	квою и нашою 68, 83, 99, 116, 132, 149	
Треба намъ днѣ святѣ святити . .		Се Мати твоя	73
Черезъ мечъ до житя	119, 138	Набоженство до Пресв. Серця въ	
Що роблять для Иисуса тѣ, що люб-		нашомъ обрядѣ	81
лять Його	131	Почитанія святыхъ	91
Перерахувався	136	Память 1500 лѣтня Собора Ефезь-	
Мати двохъ мучениковъ	148	скаго	97, 113, 129, 147, 161, 177
Суггестія чи чудо	150	Чи все, що зъ Востока добре	108
Ой тѣ попы	156	Не взвывай имѣни Г. Бога твого	
Любовь котра не боиться смерти	163	на даремно	122
Терпеливость святого	167	Плащаниця, що обвивала Тѣло	
Божѣ доброты языкъ переказати		Спасителя	122
не може	167, 189	Стережѣться ложныхъ пророковъ	145
Пресв. Серце Иисуса допомогло .	184	Впр. о. Йоакимъ Хома ЧСВВ. .	145
<i>Стихи:</i>			
Богъ приходить	2	Вѣдомый ученый про позагробове	
Вже можешъ Боже	25	житя	152
Людс мои люде	41	Якъ выглядась большевицкий рай	164, 181
Христосъ воскресъ	57	Боротьба зъ безбожниками въ Анг.	174
Царицѣ мая	76	Нагорода за взвыванія имени Иисусъ	175
Серце Хр. нась глядає	93	Найважнѣйша наука	179
Заграйте дзвоны	105	Хто найрѣдше сповѣдається	180
Твое Успеніе	121	Не хоче ходити до Церкви	183
Крестъ се тронъ твой	137	<i>Мъсячинъ намърення:</i>	
Св. муч. Димитрію	153	Януаръ: Спасенія Росіѣ	10
Пѣсня до Св. Йосафата	170	Фебруаръ: Охорона и выдержаня	
Радуйся Свѣте	185	высоко школьної молодежи въ ка-	
<i>Житя святыхъ:</i>			
Преп. о Антоній Великий	9	толицькихъ народахъ	28
Св. свящмуч. Власій	27	Мартъ: Католицька Акція	44
Св. Григорій Двоесловъ Папа .	37	Апріль: Справедливость и миръ	
Преп. Келестинъ Папа Римський	59	межи народами	60
Мученики Тимотей и Мавра . . .	78	Май: Апостолатъ моря	79
Св. Апостоль Варнава	87	Юній: Серце Иисуса царь и осере-	
Св. Косма и Дамянъ	107	докъ усѣхъ сердецъ	88
Св. Стефанъ Папа Римський . .	124	Юлій: Небезпеки большевизму . .	106
Св. Корнилій Сотникъ	141	Августъ: Святкувати Недѣлю .	123
Св. свящмуч. Діонисій	154	Септемберъ: Обяс. крист. науки	135
Св. Апостоль Матей	171	Окtoberъ: Щобы вѣрники набо-	
Преп. о Спиридонъ еп. Тимиѳийс.	187	жно и свято слухали Сл. Божеъ	155
<i>Новости:</i>			
14, 30, 45, 80, 111, 127, 144, 159, 179, 191.		Новемберъ: Щобы ми познали и	
		почитали св. Духа	173
		Децемберъ: Усуненя небесп. кина	186

За благословеніемъ Епархіального Правительства Мукачевского.

Вже появився! КАЛЕНДАРЬ БЛАГОВЪСТНИКА НА 1932 РОКЪ

Знаний вже Русинамъ цвлоѣ Подкарпатскоѣ Руси и Словенска. Знаний всяди, где читають „Благовѣстника“. Знаний краснымъ содержанемъ зъ попередныхъ лѣтъ.

КАЛЕНДАРЬ БЛАГОВЪСТНИКА

вже готовый. Богатый змѣстомъ, зъ красными образками дає науки и порады для людей каждого вѣку и стану, по правдѣ своимъ змѣстомъ стане милымъ пріятелемъ и дорогоказомъ на цвлый рбкъ.

Помимо своего цвнного содежаня Календарь Благовѣстника дуже дешевый, стоить лишь 4 Кч. Зъ почтою 4·80 Кч., бо хоче быти въ каждой и найхудобнѣйшой хижѣ.

Заказуйте скоро Календарь Благовѣстника доки не роспроданый, читайте и другимъ давайте.

При замовленяхъ адресуйте:
Выдавництво Чина св. Василія В. въ Ужгородъ
Раковци ул. 54.

Высыласться лишь за готовъ гроши, або за послѣплатою.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ
поручає слѣдуючѣ книжки:

Молитвеник христіянської родини. Оправлений в полотно 18 Кч з поштовою засилкою 22 Кч.

Голос душі. Молитвеник для членів Апостольства Молитви; оправлений в полотно 20 Кч, з поштовою засилкою 22 Кч.

Молитвеник для укр. католицького народу. Оправ. в полотно 12·50 Кч з поштовою засилкою 13·70 Кч.

Кровава Незабудька або Хрестна дорога Спасителя містить читання і молитви о Страстях Христових. Ціна 6 Кч, з пошт. 7 Кч

Хвалите Господа. Молитвеничок для інтелігенції, печатаний на 2 фарби, маленького формату 6×10. Ціна 13 Кч, з поштою 13·80Кч.

Церковні Пісні (з нотами), містить 301 пісень. Ціна 20 з поштою 21·20 Кч.

Коляди (з нотами). Містить 80 коляд.. Ціна 12. з пошт. 12·80 Кч

Коляди (без нот). Містить 52 коляд Ціна 3·20, з пошт. 3·80 Кч.

За всіх молишися Благая. 31 наук на місяць май. Брошуря 20 Кч з поштовою засилкою 22 Кч.

Хліб життя. 31 проповідей про любов Ісуса Христа в Найсв. Євхаристії. Брошуря 33 Кч. з пошт. засилкою 7 Кч.

Гомілійні науки на неділі (на зачалах Апостолів). Брошуря 40 Кч, з поштовою засилкою 44 Кч.

Великопосні проповіди. Ціна 5 Кч з пошт. засилкою 5·80 Кч.

Популярні катехитичні проповіди для католицького народу. Часть I. Про віру Часть II. Про надію и любовь. Кожда часть творить творить окрему книжку. Теми проповідей дуже актуальні.

Ціна по 20 Кч. за один прим. з поштою 21·80 Кч.

Божественний Спаситель. Нарис житя Ісуса Христа. Брошуря 24 Кч, з поштовою засилкою 28 Кч.

Надгробні слова. Брошуря 5 Кч, з поштов. засилкою 5·70 Кч

Подруже право в новім кодексі церковнім зладив Д-р Г. Лакота епископ-помічник в Перемишлі Ціна 22 Кч, з пошт. 24 Кч

Католицький катехизм, Д-р Шпираго. Часть I. II., и III.

В I. часті широко виложена наука св. кат. віри, в II. говориться про науку обичаїв а в III. виложена наука, про Средства ласки. Книжки брошуровані, кожда окремо. Ціна їх така:

Ч. I. и II. по 20 Кч, з пошт. 24 Кч. III. 18 Кч з пошт. 22·Кч.

Історія біблійна Старого завіта ч. I. і II. Ціна одної книжки брош. 14 Кч, з пошт. засилкою 18 Кч.

У Стіл Учителя містить 204 читань для священиків стор. 380. Ціна 16 Кч, з поштовою засилкою 17·20 Кч.

Вічні правила. Брошуря 10 Кч., з пошт. засилкою 11·20 Кч.

Сім слів І. Христа на Хресті. Брошуря 7·20 Кч, з поштовою засилкою 8 Кч

Христіянська невіста. Брошуря 6·50 Кч., з пошт. засилкою 7.30 Кч.

Геройська любовь. Повість з середновічних часів, брошуря 5 Кч, з поштовою засилкою 5·80 Кч.

Основні правила провідник житя для христіянських родин. Ціна 2 Кч, з поштою 2·60 Кч.

СІІ КНИГИ ПЕЧАТАНИ ФОНЕТИЧНЫМЪ ПРАВОПИСОМЪ.